

527

1

527

Hanna Nilsson, Raflunda.

Hanna Nilsson var 92 år och bodde i en stuga alldeles ensam nere i Skogdala. Hon var mycket misstänksam och trodde att utfrågningen var ren drift. Emellertid lyckades det att få henne att prata en liten stund och det hördes då mer än väl hur mycket hon visste reda på. Men att intressera henne för upptecknandet misslyckades och om en stund försvann hon och visade sig icke mer. Hon tillät ej heller att man besåg huset invändigt.

Brösarp den 10 okt. 1928.

Harald Olsson

(9 sid)

Om tranan och första torsdagen i Tor.

-----p-----
Första Torsdagh i Tor, träder tranan på skånskan jor;
andra torsdan i tor, kastar hon het sten i jor;
den tredje bär hon ljuset i sängar.

Kransagille.

Kransagille hade de här för en 60 år sedan. Då samlades piör och drängar på någon fri plats i skogen och här lade piörna kransar bundna av grönt och pappersblommor om hatten på drängarna. Sedan foro allihop ut på en tur i byarna och foro sedan tillbaka igen och dansade mest hela natten. Sen följde drängarna piörna hem.

Skane

Albo

Ravlanda

-1928-

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

527

pydd

K. Olsson

per.

Karolina Nilsson

Skogdale Ravlanda

Vart allt otyg tagit vägen.

Nu för tiden hör en sällan talas om att folk träffar på sånt
där otyg, som här var så gott om förr. Ja, inte för då, för här
finns nog sånt ännu, fast det visar sig så sällan. Men jag tror
också att "dönan" (åskan) har slagit ihjäl de mesta.

Skåne
Hälsö län
Rönneby Sn.

527

55

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bäckahästen.

Bäckahästen höll till i bäckarna och han var brokig till färgen. Han hade ofta förvillat folk om kvällarna, då han gick upp ur vattnet. Jag har hört talas om dem som skulle ha ridit på honom också men det har inte slutat väl, för får han någon upp på sin rygg, så springer han ner i bäcken med dem.

St.
Moo 2d
Rastunda sin
1928

Uppm. St. Olson
Ber. Harnes Natt
527
född i Skogdals, Rastunda

66

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Elven och elvaspel.

Om elven och hans spel talade de förr i världen ofta. Elven brukade alltid spela i bäckar och åar sedan solen hade gått ner och var där då någon som hörde honom, så hände det att han rent förvillade dem. Därför skulle de aldrig förr gå till rinnande vatten och hämta vatten sedan solen gått ned, ty antingen blevo de förvillade eller också fick de sånt där elvaklå, ett lett utslag, som det inte var så lätt att bli av med.

7 7

527

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Pysslingar.

Vid Forsakar i Degeberga har jag hört berättas om, att där skulle
vara fullt med pysslingar. Det var sånt där smått folk och de hade
röda pickelhuvor på sig.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVBergakungen i Stenshuvud.

I Stenshuvud där bor bergakungen och i berget skall finnas en järndörr, som öppnar väg in i berget. Där finns många som ha sett den, men aldrig mer än en gång, ty när de så velat leta upp den igen, så ha de icke kunnat finna rätt på den. De berätta också om folk, so blivit intagna i berget av bergakungen och som sedan aldrig kunnat komma tillbaka.

Thane
H. Elbo
Sn Raflanda
Cypr. 1928

1888
H. Elbo
Ber. Hanna Nilsson
Raflanda

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Eldar Kristihimmelsfärdsafton.

Kristihimmelsfärdsafton brukade de förr ha stora eldar uppe på Habackarna nere vid havet. Det var ungdomen som hade samlat ihop ris och baske i en stor hög och när det så blev mörkt, så satte de eld på detta. Vid eldarna samlades så både gamla och unga och ibland lekte ungdomarna lite. Runt omkring såg man så eldar uppe på höjderna och alla försökte få sin eld till att lysa bäst. När elden brunnit ut, gick var och en hem till sig.